

Arrest

nr. 70 663 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 november 2009 dient verzoeker, van Kosovaarse nationaliteit, een asielaanvraag in. Verzoeker verklaart België te zijn binnengekomen op 11 november 2009.

1.2. Op 27 mei 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.3. Op 29 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

1.4. Op 30 september 2010 adviseert de attaché-geneesheer dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is voor een terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst.

1.5. Op 14 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

1.6. Op 17 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de beslissing van 14 oktober 2010 wordt ingetrokken.

1.7. Op 19 januari 2011 adviseert de ambtenaar-geneesheer dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is voor een terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst.

1.8. Op 27 januari 2011 brengt de advocaat van verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken ervan op de hoogte dat verzoeker woonplaatskeuze doet op haar adres. Dit schrijven gaat vergezeld van "een bijkomend gedetailleerd medisch attest ingevuld door dokter N.(...)".

1.9. Op 1 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

1.10. Tegen voornoemde beslissing dient verzoeker op 26 februari 2011 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij nr. 64 269 van 30 juni 2011 vernietigt de raad de beslissing van 1 februari 2011.

1.11. Op 14 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de volgende nieuwe bestreden beslissing:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 21.09.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Dat de arts-attaché (zie gesloten omslag in bijlage) stelt:

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/183/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over

buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog opende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste en enige middel: Kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële motiveringsplicht wat een schending uitmaakt van de artikelen 9ter, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen. Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering. Verzoeker lijdt aan een zware chronische depressie en ernstige migraineaanvallen, veroorzaakt door de problemen die hij heeft gekend in zijn land van herkomst. Zijn dokter bevestigt dat er een risico is op zelfmoord indien de behandeling niet wordt voortgezet. Hij heeft een opvolging nodig door een psychiater en een neuroloog. Een normaal sociaal leven is moeilijk, gelet op zijn aandoening en gelet op het feit dat hij een levenslange behandeling nodig heeft. Er werd reeds geoordeeld door uw Raad in het arrest van 30 juni 2011 (stuk 2) dat de tegenpartij de argumentatie van de eiser en de door hem aangebrachte informatie betreffende de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen niet in aanmerking had genomen en deze niet had betrokken in het nemen van de beslissing; Dat de eiser met deze informatie heeft aangetoond dat er specifieke problemen zijn voor de vluchtelingen die na een verblijf in het buitenland terugkeren naar Kosovo, dit omwille van de catastrofale toestand van het gezondheidssysteem in Kosovo en de mentale gezondheidszorg in het bijzonder, zoals wordt omschreven in een verslag van dokter Helen Bolderson en van Karen Simpson van januari 2004 getiteld: "Mental Health services in Kosovo". Deze rapport dat al beschikbaar is in het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken, wordt door de tegenpartij totaal niet in acht genomen bij het nemen van hun beslissing. In het ambtsbericht van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over Kosovo (juni 2009) vinden we ook het standpunt van de UNHCR terug over terugkerende asielzoekers in Kosovo: "Standpunt van UNIICR over terugkerende asielzoekers uit Kosovo. Het meest recente standpunt van (JNHCR over, onder andere, terugkerende asielzoekers uit Kosovo dateert van juni 2006. UNHCR heeft sindsdien haar standpunten niet gewijzigd. Met betrekking tot etnische minderheden is UNHCR van mening dat etnische Serviërs alsmede Roma (met uitzondering van Egyptenaren en Ashkali) nog steeds in aanmerking dienen te komen voor internationale bescherming en dat terugkeer van deze minderheden slechts op vrijwillige basis mag plaatsvinden. Dit geldt volgens UNHCR ook expliciet voor etnische Albanen die afkomstig zijn uit een gebied waar zij een minderheid vormen." (Ambtsbericht van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over Kosovo, juni 2009, pagina 67). We nemen het ambtsbericht van de Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over Kosovo, met als datum juni 2009. We vinden er de volgende opmerkingen betreffende de Roma-zigeuners: "De thans in Kosovo verblijvende Roma (schattingen omtrent hun aantal lopen uiteen tussen 10.000 en 30.000) wonen in kleine gemeenschappen verspreid over heel Kosovo. Hun veiligheidssituatie verschilt van gebied tot gebied en hangt daarnaast in belangrijke mate af van de specifieke Roma groep waartoe men behoort. Roma vormen tezamen met de etnische Serviërs de meest kwetsbare groep in Kosovo. Dit komt met name door de slechte sociaaleconomische omstandigheden waarin zij verkeren Veel Roma zijn nooit geregistreerd als inwoner van Kosovo waardoor zij geen toegang hebben tot administratieve en sociale diensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Daarnaast maken zij met name vanwege hun gebrekkige kennis van de Albanese taal minder

kans op de arbeidsmarkt'. Dat met de bestreden beslissing de tegenpartij het probeert over een andere boeg te gooien, namelijk door te pogen voor te houden dat uit de attesten voorgelegd door de eiser geen pathologie zou kunnen worden afgeleid waarvoor verblijf in België nodig zou zijn; Dat in het advies van de arts-attaché van 13 juli 2011 tegenstrijdige vermeldingen staan zodat men zich de vraag kan stellen op welke wijze men tot de conclusie kon komen dat er geen pathologie zou kunnen worden weerhouden die een verblijf in België mogelijk maakt; Dat het advies van de arts-attaché verwijst naar een medisch attest van 10/06/2010 waaruit blijkt dat de eiser lijdt aan een ernstige chronische depressie en aan migraine en dat hij hiervoor een antidepressivum en pijnstillers gebruikt; Dat daarnaast wordt verwezen naar het medisch attest van 26/01/2011 waaruit blijkt dat de eiser lijdt aan mentale problemen en dat hij anti-psychotica neemt en dat een behandeling levenslang zal nodig zijn; Dat de arts-attaché onomwonden stelt: "Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene lijdt aan een ernstige chronische depressie en aan migraine waarvoor hij behandeld wordt. Verdere opvolging is nodig."; Dat hieruit blijkt dat de arts-attaché afleidt uit de medische attesten dat een medische opvolging voor de medische problemen van de eiser nodig is; Dat echter de arts-attaché vervolgt door vast te stellen dat het laatst overgemaakte medisch attest dateert van een halfjaar terug en dat daarin geen diagnose zou worden weerhouden en dat het ander medisch attest dateert van een jaar geleden, wat, volgens de arts-attaché, een periode is waarin een depressie vaak met succes zou kunnen worden behandeld; Dat de arts-attaché niet zomaar kan veronderstellen dat de depressie van de eiser al succesvol zou behandeld zijn, zeker gezien het feit dat het attest van de huisarts van de eiser van 26 januari 2011 vaststelt dat de behandeling van de eiser voor zijn mentale problemen waarvoor hij anti-psychotica neemt, levenslang nodig zal zijn; Dat deze vaststelling, dat de medische behandeling van de eiser levenslang nodig zal zijn op geen enkele wijze wordt ontkracht door de arts-attaché die enkel een louter gratuite veronderstelling doet die door niets wordt gestaafd, namelijk dat de depressie van de eiser misschien al succesvol behandeld zou kunnen zijn sinds het laatst overgemaakt medisch attest; Dat de actualiteit van de medische problemen van de eiser wordt aangetoond door een medisch attest van 1 maart 2011 dat werd overgemaakt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een brief van 11 maart 2011 en dat ook werd meegedeeld aan de tegenpartij ter zitting van uw Raad op 28 april 2011 (stukken 4 en 5); Dat dit medisch attest van Dokter DRNASSER vaststelt dat de eiser lijdt aan migraine, schizofrenie en mentale achterstand en dat dit chronisch is (stuk 5). Dat er daarom geen betwisting kan zijn over het feit dat zijn aandoeningen nog steeds actueel zijn en hiervoor nog steeds een behandeling nodig heeft; Dat de tegenpartij, na het arrest van Uw Raad van 30 juni 2011 waarin erop werd gewezen dat er niet op afdoende wijze werd onderzocht of de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk waren in Kosovo. nu probeert er zich vanaf te maken door te gaan beweren dat de medische problemen van de eiser niet meer actueel zouden zijn. terwijl dit absoluut niet bewezen is. integendeel; Dat bovendien het advies van de arts-attaché wel degelijk toegeeft dat de eiser lijdt aan een ernstige chronische depressie en aan migraine waarvoor hij behandeld wordt en dat verdere opvolging nodig is; Dat uit de terminologie van de aandoening van de eiser zelf al, namelijk "chronische depressie" blijkt dat het gaat om een aandoening die chronisch is en die niet op een paar maanden te genezen is ; Dat dit ook de reden is waarom de huisarts van de eiser aangeeft in zijn attest dat levenslange behandeling nodig is; Dat de loutere veronderstelling van de arts-attaché dat de depressie van de eiser misschien met succes kan worden behandeld sinds het laatst overgemaakt attest in tegenstrijd is met de voorafgaande paragraaf in zijn advies waarin wel degelijk wordt erkend dat verdere opvolging nodig is en dat de eiser wordt behandeld voor chronische depressie en migraine; Dat er dus niet op een adequate of ernstige wijze kan worden besloten door de arts-attaché en de tegenpartij dat de eiser niet zou lijden aan een pathologie waarvoor verblijf in België vereist is; Dat duidelijk uit de medische attesten blijkt dat de eiser lijdt aan chronische depressie en migraine, wat wordt erkend door de arts-attaché en de tegenpartij. Dat opnieuw de tegenpartij nalaat de bestreden beslissing te motiveren omtrent de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de nodige medische zorgen in Kosovo, terwijl Uw Raad reeds een vorige beslissing van ongegrondheid van de aanvraag 9ter heeft vernietigd om die reden; Dat bovendien reeds bij het nemen van de vorige beslissing van ongegrondheid van de aanvraag 9ter niet werd betwist door de tegenpartij dat de eiser lijdt aan chronische depressie en migraine waarvoor behandeling en opvolging nodig is zodat nu hierop niet zomaar mag worden teruggekomen, temeer nu de eiser een nieuw medisch attest heeft overgemaakt aan Uw Raad op 11 maart 2011; Door aldus tot de bestreden beslissing te komen, schendt de Dienst Vreemdelingezaken de motiveringswet, voornamelijk artikel 3 van de desbetreffende wet. De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering. 'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519). Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen. Uit het voorgaande

blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is."

2.2. Verzoeker betoogt dat hij lijdt aan een zware chronische depressie en dat zijn dokter bevestigd heeft dat er risico is op zelfmoord indien de behandeling niet verder gezet wordt. Hij verwijst naar het arrest van de Raad waarbij geoordeeld werd dat de verwerende partij de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen niet in aanmerking genomen had en dat hij aldus heeft aangetoond dat er wel degelijk specifieke problemen zijn voor de vluchtelingen die na een verblijf in het buitenland terugkeren naar Kosovo. Verzoeker verwijt de verwerende partij dat zij het rapport 'Mental Health Services in Kosovo' niet in acht heeft genomen bij het nemen van de beslissing. Verzoeker meent dat de arts-attaché niet zomaar kan veronderstellen dat zijn depressie al succesvol zou behandeld zijn, zeker gezien het feit dat het attest van de huisarts van de 26 januari 2011 vaststelt dat de behandeling levenslang noodzakelijk is. Verzoeker wijst op een attest dat hij heeft overgemaakt aan de Raad op 11 maart 2011 en betoogt dat hiermee geen rekening werd gehouden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 64.269 van 30 juni 2011 de beslissing van 1 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd bevonden, vernietigd.

Artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen (...)."

In de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36) wordt aangaande artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het volgende gesteld: *"In artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt omwille van de rechtszekerheid een bijzondere procedure gecreëerd voor vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf. Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. (...)"*

In navolging van dit vernietigingsarrest diende de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers dossier over aan een ambtenaar-geneesheer werd overgemaakt. De ambtenaar-geneesheer heeft op 13 juli 2011 een analyse gemaakt van de door verzoeker overgemaakte medische attesten van 10 mei 2010 en 26 januari 2010 van dr. Nasser. Op basis van die attesten concludeerde de ambtenaar-geneesheer dat verzoeker lijdt aan een ernstige chronische depressie en aan migraine, waarvoor hij behandeld wordt. Verdere opvolging hiervoor zou nodig zijn. Voorts stelde de ambtenaar-geneesheer dat de precieze aard van de symptomen van de chronische depressie, noch de ernst of evolutie ervan weergegeven worden. Hij stelde vast dat het eerste medische attest, door verzoeker bijgebracht van meer dan een jaar terug dateert (10 mei 2010), een periode waarin een depressie vaak met succes kan behandeld worden. In het laatste attest, daterend van een half jaar terug (26 januari 2010), wordt over mentale problemen gesproken, maar wordt geen diagnose meer gegeven. Hij concludeerde vervolgens dat gezien het ontbreken van een diagnose, deze problematiek niet beschouwd kan worden als een ernstige pathologie. Met betrekking tot de migraine oordeelde de ambtenaar-geneesheer dat het recente attest hierover niet meer spreekt,

evenmin een behandeling voorschrijft, waardoor de migraine niet weerhouden kan worden als een ernstige pathologie. De ambtenaar-geneesheer besloot dat er geen sprake is van een actuele aandoening.

Verzoeker stelt dat er geen rekening werd gehouden met het nieuwe medische attest van 1 maart 2011 dat hij op 11 maart 2011 heeft overgemaakt aan de Raad. Uit het dossier blijkt dat verzoeker met een brief van 11 maart 2011 aan de Raad meedeelt: *“Gelieve in bijlage een bijkomend medisch certificaat te willen vinden dat aantoont dat cliënt lijdt aan migraine, schizofrenie, en dat hij zwakbegaafd is.”* Verzoeker heeft deze brief en attest bij het verzoekschrift gevoegd. Het voornoemd medisch attest bevindt zich niet in het administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken. Uit het dossier blijkt niet dat verzoeker de brief en het medisch attest naar de dienst Vreemdelingenzaken heeft gestuurd, zodat die er geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

De uiteindelijke appreciatie aangaande de medische toestand van verzoeker en aangaande de situatie in het land van herkomst komt toe aan de ambtenaar-geneesheer. Het is op basis van het verslag van 13 juli 2011 van de ambtenaar-geneesheer dat de bestreden beslissing genomen werd. Nergens blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de situatie niet voldoende onderzocht heeft. Evenmin blijkt dat er geen rekening gehouden zou zijn met de medische attesten die verzoeker bij zijn aanvraag heeft ingediend. Derhalve kan verzoeker niet worden bijgetreden in zijn betoog dat de beslissing op onzorgvuldige wijze genomen werd. De medische situatie van verzoeker werd nauwkeurig geanalyseerd. Aangezien de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie komt dat *“er geen sprake is van een actuele aandoening”*, diende in de bestreden beslissing niet te worden ingegaan op het rapport 'Mental Health Services in Kosovo'.

Het is niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij de bestreden beslissing steunt op het advies van de ambtenaar-geneesheer die stelt: *“Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”*

Verzoeker maakt geen schending van de formele en materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC